

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۵/۱۲

ولي الله ملكزی

په هدیره کې خما میشتي موري!

خوږې موري! خما دنیاګۍ ډیره وره او په هغې کې داسې ژبه نشته چې ستا د مینې لمانځنه او ستاینه پری وشي نیاز بڼي موري! خما په بدن کې داسې سترګې نشته چې ستا له ښکلا پورته، د بلي ښکلا ننداره پری وشي نازولي موري! ته هغه هستي یې چې جنتونه ستا له قدمونو لاندې دي قدرمني موري! ستا یادونه تل تازه او خاطرې دي تر ټولو خوږې دي پتمني موري! ته د نهیلیو په توري تررمی کې، خما د رڼا ځلی او خما د زمانې غږ یې درني موري! ته د هر بچي د اسرې او ارزوګانو داسې یو سیند یې چې هیڅکله نه وچیري خوږې موري! ستا زړه، تر ټولو زړونو نرم او ته تر ټولو مخلوقاتو، مهربانه خلقت یې د زړه په تل کې موري! د درد او ژړلو په مهال تر ټوله غوره ځای، ستا غیره ده پیاوړې موري! ته په هر مصیبت کې ډاډګیرنه او د هرې کمزورتیا په وخت پیاوړتیا یې عزتمني موري! ته هغه هنداره یې چې د نورو میندو په شان دی، ماته هم خپل رنگ رابښلی ګراني موري! دا چې ته د زړه سوي سمبول، د سرښندنې ځلی او د مینې مظهر یې، نو د اسماني ادیانو او صحیفو په ګډون، انساني تاریخ پخپلو ټولو پخوانیو او معاصرو پاڼو کې ستا د حق او تقدس په هکله دومره سپارښتنه هیڅکله هم نده لیدلې، څومره چې په قرانکریم او د پیغمبر (ص) په حدیثونو کې ستا یادونه شویده د زړه په تل کې میشتي موري! ستا د مهرباني غیرې پخاطر، ستا د نیمې شپې د شوګیرو له مخې او ستا د الله هو، لولولو له وجې، ستا رب، ستا د قدر او ارزونې په ویاړ د الاسراء په ۲۳ آیت کې داسې حکم کړی: ستا رب پرېکړه کړی چې پرته له ده نه د بل هیڅ چا عبادت مه کوئ او له مور او پلار سره ښه چال چلند کوئ. که له هغوی نه یو، یا دواړه زړښت ته ورسیري نو د اوف غوندې وره خبره هم ورته مه وایه، دوی مه رټی او خورا نرمې او مهربانه خبرې ورسره کوئ

په قبر کې پرتي موري! کله چې د اسلام ستر پیغمبر خپل هغه صحابي ته چې بودی مور یې په اوږو کښینولی او له کعبې څخه یې ورباندې د طواف کولو وروسته پوښتنه وکړه چې یا رسول الله، آیا ما د خپلې مور حق ادا کړ، کنه؟ نو موري پوهیري چې ستا پیغمبر ورته په ځواب کې څه وویل؟ نه، تا د خپلې مور د هغه درد یوه برخه حق هم ندی اداء کړی کله چې ته یې زیږولي

موري! تا به حتما اوریدلي وو چې یونیم زرکاله وړاندې یوې غزا ته د تیاری په مهال، یو صحابي حضرت پیغمبر (ص) ته راغی او ورڅخه یې اجازه وغوښته چې غواړم له تا سره جهاد ته ولاړشم. نو پوهیري چې هغه (ص) ورته څه وویل: آیا مور لرې؟ ځوان ځواب ورکړ چې هو. بیا رسول الله ورته وویل: ورڅه د هغې خدمت وکړه، ځکه د هغې د پښو لاندې جنت دی.

موري! نن د مې دولسمه او نړۍ والو دا ورځ، ستا د ورځې په نوم نومولی ده. نن د دی بی تنابه مخکې په لر او بر کې ستا مقام ته د درناوي پخاطر غوندې جوړیږي، ستا په نوم کارتونه انځوریزې، ستا په عنوان پوستي ټکټونه چاپیږي او ستا په څیر میندو ته مډالونه، ډالی کیږي. شاعران دی د شعر په ژبه او لیکوالان دی د قلم په څوکه ستایي. خو لدی ټولو ها خوا، ستا په توکر توکر هیواد کې ستا یتیم شوي او بی اسرې بچیان، تا پخپلو سلګیو او ترمو اوښکو سره لمانځي

موري! ستا ځیني هیوادوال وایې چې د مور د ورځې لمانځل بدعت دی او نادوده. دا د غرب تحفه ده، دا بی لاریتوب دی او ګمراهي ده. خو همدا غریبان په کال کې یوه ورځ لږ تر لږه د انسانیت په نوم، د بشري عاطفې له مخې او د فطرت په حکم، د سرو گلانو په ګیډیو سره د خپلو میندو د ورځې لمانځنه کوي.

موري! ستا د هیواد هر بچي مني چې یوه مور هم جګړه ماره نده، ولی بیا هم هره مور، د هرې جګړې قرباني ده. ستا د وطن دا تورمخي جګړه ماران د کال په هره ورځ کې، ګړۍ په ګړۍ او ګام په ګام، د مذهب په نوم خپلې میندې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په څیر و لولئ

ژړوي. د دوی څيري گريوانونه په اوبنکو لنډوي او د دوی د سترگو په وړاندې، د دوی د بچيانو په مری چاره ږدي، د تکبير ناره وايي او د کرکې په تيره توره يی حلالوي.

خو صابرو ميندو! يوه ورځ به حتما د دی کور ږنگي جگړې متره وچه، د پرديو دا ټوپکونه له اوږو کوز، د ورور وژني دا ماشي ماتې او بالاخره د ژړليدلو ميندو د نهيليو دا ژمی به هم تير شي، خو د نبي د دروغجنو وارثانو دا سکاره مخونه به همداسی تور پاتې شي.

مورې! زه خپل ځان نيکمرغه بولم چی عزرائيل دی د کت په سر ولاړ او ما ته دی په تلفون کی وويل: زويه زه درڅخه راضي يم، بده ورځ ونه گوري. مگر بد نصيبي می داده چي ستا د جنازي کت له می اوږه ورنکړه او ستا د قبر په سپيرو خاورو می يو څو څاڅکی اوبنکي توی نه شوی. خو په هغه رب قسم چی تا ته یی د مورولی مقام درکړی، زه دی په هره سجده کی لمانځم او د اصلي منزل په لور ستا د مزل د اسانی غوښتنه کوم او د مور پدی ورځ، په غريو نيولي اواز درته غږ کوم چی: ځما رنځيدلي او کړيدلي مورې! په هديره کی ځما ميشتي مورې! ځما د تورو خاورو لاندی نازولی مورې! دغه ورځ دی تا او د نړی پر مخ هرې مور ته مبارکه وي.

پای